

75. -Ben sana, benimle birlikte olmaya sabredemezsin demedim mi? dedi.

76. -Eğer bundan sonra sana bir şey sorarsam, benimle arkadaşlık etme. O zaman, benim tarafımdan mazur görülürsün, dedi.

77. Yine yola koyuldular, sonunda ulaştıkları kasaba halkından kendilerine yiyecek istediler. Kasaba halkı onları misafir etmek istemedi. Onlar da orada yıkılmaya yüz tutmuş bir duvar buldular. O kul, bunu doğrulttu. Musa:

-Eğer isteseydin buna karşılık bir ücret alabilirdin, dedi.

78. -Bu aramızdaki ayrılık noktasıdır. Şimdi sana sabredemediğin şeylerin gerçek yüzünü haber vereceğim.

79. Birincisi gemi, denizde çalışan fakirlere aitti. Onun kusurlu görünmesini istedim. Çünkü arkalarında, her sağlam gemiyi gasp eden bir kral vardı.

80. Gence gelince, onun, anne ve babası mü'min idi. Gencin onları azdırıp, küfre sürüklemesinden korktuk.

81. Rab'lerinin ondan daha temiz ve daha merhamete yakın, hayırlı bir evlat vermesini istedik.

82. Duvar ise, şehirdeki iki yetim gence aitti. Altında da onlara ait bir hazine vardı. Babaları temiz ve iyi bir insandı. Rabbin, onların olgunluk çağına ulaşmasını ve Rabbinden bir rahmet olarak hazinelerini çıkarmalarını istedi. Ben, bunları kendiliğimden yapmadım. İşte bu sabredemediğin işlerin gerçek yüzüdür.

83. Sana Zülkarneyn'i soruyorlar. Ondan size bir öğüt okuyacağım, de.

84. Biz, onu yeryüzünde güçlendirmiş ve ona her şeyin yolunu öğretmiştik.

85. O da bir yol tuttu. ^{86.} Sonunda, güneşin battığı yere varınca, onu kara bir çamur yatağında batıyor olarak gördü. Orada bir

kavim buldu. Ona dedik ki:

-Ey Zülkarneyn, onları ister cezalandır; ister iyi davran. ^{87.}
Dedi ki:

-Kim, zulmederse onu cezalandıracağız, sonra Rabbine döndürülür ve Rabbi onu görülmemiş bir azapla cezalandırır.

^{88.} Fakat, kim de iman eder ve doğruları yaparsa, ona da iyi bir karşılık vardır. Ona emrimizden kolay olanı şöyle yapacağız.

^{89.} Sonra bir yol tuttu.

^{90.} Sonunda, güneşin doğduğu yere vardığında onun, güneşe karşı hiçbir siper yapmadığımız bir kavmin üzerine doğduğunu gördü.

^{91.} İşte böyle, onun yanındakilerin hepsini baştan başa biliyorduk.

^{92.} Sonra yoluna devam etti.

^{93.} Sonunda iki dağ arasında, hemen hemen hiçbir söz anlamayan bir kavme rastladı.

^{94.} -Ey Zülkarneyn, dediler, Yecüc ve Me'cüc bu ülkede bozgunculuk yapıyorlar. Bizimle onların arasına bir set yapman için sana vergi verelim mi?

^{95-96.} -Rabbimin bana verdikleri, sizinkinden daha hayırlıdır. Bana gücünüzle yardım edin, Bana demir kütleleri getirin de sizinle onlar arasına sağlam bir duvar yapayım, dedi.

Bunlar iki dağın arasını doldurunca:

-Körükleyin, dedi. Sonunda onu ateş haline getirdi.

-Bana erimiş bakır getirin de üzerine döküeyim, dedi.

^{97.} Artık, seddi aşmaya güçleri yetmedi ve delip geçemediler.

^{98.} -Bu, Rabbimden bir rahmettir. Rabbimin vaadi gelince onu yerle bir eder. Bu, Rabbimin gerçek bir vaadidir, dedi.

^{99.} Günü gelince biz onları bırakırız. Dalgalar halinde

birbirlerine girerler. Sur'a üflendiği zaman da hepsini bir araya toplarız.

100. O gün, kafirlere cehennemi tam bir gösterişle sunarız.

101. Onların gözleri öğütlerime karşı örtülü ve kulakları da duymuyordu.

102. Kafirler, benden başka, kullarımı da veli edinebileceklerini mi sandılar? Biz, cehennemi kafirler için konut olarak hazırladık.

103. De ki:

-Çalışma bakımından en büyük kayba uğrayan kimseleri size haber verelim mi?

104. Bunlar, güzel iş yaptıkları halde, dünyadaki tüm çalışmaları boşa gitmiş olan kimselerdir.

105. Bunlar, Rablerinin ayetlerini ve onunla karşılaşmayı tanımamış, bu sebeple yaptıkları boşa gitmiştir. Kıyamet günü biz onlara bir değer vermeyeceğiz.

106. İşte onların cezası, inkarcı oldukları, ayetlerimi ve peygamberlerimi alaya aldıkları için cehennemdir.

107. İman edip doğruları yapanların ise, konak iniş yeri olarak firdevs cennetleri vardır.

108. Orada ebedi kalacaklardır, oradan hiç ayrılmak istemeyeceklerdir. ^{109.} De ki:

-Rabbimin sözlerini yazmak için denizler mürekkep olsaydı Rabbin sözleri bitmeden denizler tükenirdi. Hatta bir misli daha mürekkep getirsek bile..

110. De ki:

-Ben de ancak sizin gibi bir insanım! Bana ilahınızın sadece tek ilah olduğu vahyediliyor. Kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa, salih amel işlesin ve Rabbine kullukta hiç kimseyi O'na ortak koşmasın!

19. MERYEM SÛRESİ

(Meryem sûresi 98 ayettir. Mekke döneminde indirilmiş olup Hz. İsa'nın gerçek kişiliğinden, annesi Hz. Meryem' den Hz. Yahya ve Zekeriyya (a.s)dan, Hıristiyanlıktan söz etmektedir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla ..

1. Kâf, Hâ, Yâ, Ayn, Sâd.

2. Rabbinin, kulu Zekeriyya'ya rahmetinin zikridir.

3. Hani o, Rabbine gizlice yalvarmıştı.

4. -Rabbim, dedi şüphesiz kemiklerim zayıfladı, baş yaşlılık ateşiyle tutuştu. Rabbim, sana ettiğim dualarda hiç bir şeyden mahrum olmadım.

5. Ben arkamdan gelecek yakınlarım için endişeliyim. Karım ise kısır, bana bir evlat bağıyla katından..

6. Bana ve Yakup oğullarına mirasçı olsun. Rabbim onu razı olacağın bir kimse kıl.

7. -Ey Zekeriyya, sana Yahya adında bir oğlan müjdeliyoruz. Daha önce hiç kimseyi bu isimle isimlendirmedik.

8. -Rabbim, dedi, nasıl benim bir çocuğum olabilir ki? Karım kısır ben ise son derece yaşlıyım.

9. -İşte böyle, dedi. Senin Rabbin o bana çok kolaydır, dedi. Daha önce sen de yoktun, seni de yaratmıştım.

10. -Rabbim, bana bir işaret ver! dedi.

-Senin işaretin, ardı ardınca üç gece insanlarla konuşmamandır, buyurdu.

11. Mabedden, kavminin karşısına çıkınca onlara sabah akşam Allah'ı tesbih etmelerini işaret etti.

12. -Ey Yahya, kitaba kuvvetle sarıl. Ona daha çocukluğunda hikmet vermiştik.

13. Katımızdan bir kalp yumuşaklığı ve arınmışlık vermiştik. O

takva sahibiydi.

14. Anne ve babasına iyi davranırdı. Zorba ve isyankar değildi.

15. Doğduğu gün öldüğün gün ve yeniden dirileceği gün ona selam olsun.

16. -Kitapta Meryem'i de an! Hani o, ailesinden ayrılarak doğuda bir yere gitmişti.

17. Kendisini onlardan gizlemek için bir de perde çekmişti. O'na Ruhumuz'u göndermiştik. O da tam bir insan sûretinde görünmüştü ona.

18. -Eğer Allah'tan korkan biriysen senden Rahman'a sığınırım, dedi.

19. -Ben, ancak Rabbinin bir elçisiyim, sana tertemiz bir oğul vermek için gönderildim.

20. -Benim nasıl bir oğlum olabilir ki, bana hiçbir beşer dokunmamıştır ve ben kötü bir iş de yapmadım, dedi.

21. -Bu, işte böyle, Rabbin dedi ki: "O bana çok kolaydır. Onu insanlar için bir ayet ve bizden bir rahmet kılacağız" dedi. Ve iş olup bitti.

22. Nihayet ona gebe kaldı ve bu sebeple uzak bir yere çekildi.

23. Doğum sancısı onu bir hurma dalına getirdi.

-Keşke, dedi Bundan önce ölseydim de unutulup gitseydim.

24. Altından ona şu nida geldi.

-Üzülme sakın, Rabbin senin ayağının altından bir ırmak akıttı.

25. Hurma dalını kendine doğru salla, üstüne taze hurma dökülsün.

26. Ye, iç, gözün aydın olsun. İnsanlardan birini görürsen,

-Ben, Rahman'a konuşmama sözü verdim. Bunun için bugün hiç kimseyle konuşmayacağım, de!

27. Sonra çocuğu alıp kavmine getirdi.

-Ey Meryem, utanılacak bir iş yaptın! dediler.

28. Ey Harun'un kızkardeşi, baban kötü birisi değildi, annen de iffetsiz değildi dediler.

29. Bunun üzerine çocuğu işaret etti.

-Biz, beşikteki bir çocukla nasıl konuşabiliriz? dediler. ^{30.}
(Çocuk şöyle konuştu:)

-Ben, Allah'ın kuluyum. Bana kitap verecek ve beni peygamber yapacak.

31. Nerede olursam olayım beni bereketlendirdi ve yaşadığım müddetçe namaz kılmamı ve zekat vermemi emretti.

32. Bir de anneme iyi davranışlı kıldı ve beni zorba ve asi kılmadı.

33. Doğduğum gün, öldüğüm gün ve yeniden dirileceğim gün selam olsun bana dedi.

34. İşte Meryemoğlu İsa! Hakkında şüphe ettikleri kimsenin gerçek sözü.

35. Çocuk edinmek Allah'a yakışmaz. O bundan uzaktır. Bir işin olmasını istediği zaman sadece ona "ol" der o da olur.

36. -Şüphesiz Allah, benim de sizin de Rabbinizdir. Öyleyse O'na kulluk edin. dosdoğru yol budur.

37. Gruplar aralarında ayrılığa düştüler. Vay o büyük günü görececek kafirlerin haline!..

38. Bize geldikleri gün, neler görüp işitecekler. Ne var ki zalimler, bugün apaçık bir fasıklık içindedirler.

39. -Sen, onları hasret günü ile korkut. Onlar gaflet içinde iman etmezken iş bitirilmiş olur.

40. Şüphesiz yeryüzüne ve üzerindekiyle biz varis olacağız. Ve bize döndürülecekler.

41. Kitapta İbrahim'i de an, O çok sadık bir peygamberdi.

42. -Babacığım, işitmeyen, görmeyen ve sana hiçbir faydası olmayan şeylere niçin kulluk ediyorsun?

43. Babacığım, gerçekten bana, sana gelmeyen bir bilgi gelmiştir. Hadi bana uy da seni dosdoğru bir yola iletayım.

44. Babacığım, şeytana kulluk etme! Çünkü şeytan Rahman'a isyan etmiştir.

45. Babacığım eğer şeytana dost olarak kalırsan Rahman' dan sana bir azabın dokunmasından korkuyorum.

46. Benim ilahlarımdan yüz mü çeviriyorsun Ey İbrahim?! Eğer bundan vazgeçmezsen seni elbette kovarım, benden uzun bir müddet ayrıl dedi.

47. İbrahim:

-Selam olsun sana dedi. Senin için Rabbimden mağfiret dileyeyeceğim. Zira o bana çok lütufkardır.

48. Sizden ve sizin Allah'tan başka dua ettiklerinizden uzaklaşıyorum. Ben, Rabbime yalvarıyorum. Umulur ki Rabbime dua etmekle bedbaht olmam.

49. Onlardan ve Allah'tan başka kulluk ettikleri şeylerden uzaklaşınca, O'na İshak'ı ve Yakub'u bahşettik. Hepsini de peygamber yaptık.

50. Onlara rahmetimizden bağıшта bulunduk ve onlara üstün bir doğruluk dili verdik.

51. -Kitapta Musa'yı da an. O, ihlas sahibi idi. Ve peygamber olarak gönderilmişti.

52. O'na Tur'un sağ yanından seslenmiştik. Samimi olarak söyleşmek için onu yaklaştırmıştik.

53. O'na rahmetimizin (bir eseri olarak) Kardeşi Harun'u Peygamber olarak bağışlamıştik.

54. -Kitapta İsmail'i de an. O, sözüne sadıktı. Peygamber olarak gönderilmişti.

55. Ailesine namazı ve zekatı emrederdi. Rabbinin yanında kendisinden hoşnut olunan birisiydi.

56. -Kitapta İdris'i de an. O, çok dürüst bir peygamberdi. ^{57.} Biz onu üstün bir mevkiye yükseltmiştik.

58. İşte onlar, Adem'in ve Nuh ile birlikte taşıdıklarımızın soyundan gelen, Allah'ın kendilerine nimet verdiği peygamberlerden ve İbrahim'in, İsrail'in ve doğru yolu gösterip, seçtiğimiz kimselerin soyundandır. Onlara Rahman'ın ayetleri okunduğu zaman ağlayarak secdeye kapanırlardı.

59. Sonra onların ardından namazı bırakan ve arzularına uyan bir nesil geldi. Bunlar da hüsrana uğrayacaklardır.

60. Ancak tevbe edip, iman ederek doğruları yapanlar, işte bunlar cennete girecekler ve hiç bir şekilde haksızlığa uğramayacaklardır.

61. Rahman'ın kullarına gelecekteki vaat ettiği Adn cennetleridir. Onun vaadi şüphesiz yerine gelecektir.

62. Orada boş söz işitmezler ancak esenlik. Sabah akşam rızıklarını da orada hazır bulurlar.

63. İşte bu cennetlere kullarımızdan takva sahiplerini mirasçı kılacağız.

64. Biz, ancak Rabbinin emri ile ineriz. Önümüzdeki, arkamızdaki ve bunların arasındaki her şey O'na aittir. Rabbin unutmuş değildir.

65. O, göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbidir. O halde O'na kulluk et ve bu kulluğunda devamlı ol! O'nun hiç adaşının olduğunu biliyor musun?

66. İnsan, öldükten sonra tekrar yeniden diriltilecek miyim? diyor.

67. İnsan, daha önce hiç bir şey değilken kendisini yarattığımızı hiç düşünmüyor mu?

68. Rabbine andolsun ki, onları ve şeytanları bir araya toplayacağız ve hepsini cehennemin etrafında diz çöktürüp bekleteceğiz.

69. Sonra her cemaatten Rahman' a karşı en çok başkaldıranı ortaya atacağız.

70. Sonra biz, cehenneme atılmaya layık olanlarını en iyi biz biliriz.

71. Sizden ona uğramayacak kimse yoktur. Bu Rabbinin yapmayı üzerine aldığı kesin bir hükümdür.

72. Sonra, korunanları kurtaracağız, zalimleri de orada dizüstü çökmüş olarak bırakacağız.

73. Ayetlerimiz kendilerine okununca, kafir olanlar iman edenlere:

-Bu iki gruptan hangisinin makamı daha iyi ve yeri daha güzeldir? dediler.

74. Onlardan önce nice nesilleri helak etmiştik, onların malları ve görünüşleri daha güzeldi.

75. De ki:

-Rahman, sapıklıkta olan kimseye arttırdıkça artırır. Sonunda vaat olundukları azabı veya kıyameti gördükleri zaman kimin yerinin daha kötü, kimin ordusunun daha zayıf olduğunu bileceklerdir.

76. Allah, doğru yola girenlerin hidayetini artırır. Kalıcı olan doğrular, Rabbinin katında hem sevapça hem de netice bakımından daha hayırlıdır.

77. Ayetlerimizi kabul etmeyenleri gördün mü?

78. -Bana mal ve çocuk verilecek, diyor.

78. O gaybı mı biliyor, yoksa Rahman'dan bir söz mü almış?
79. Hayır ne dediğini yazacağız ve ona azabı artırdıkça artıracacağız.
80. Onun dediği bize kalacak, o tek başına bize gelecektir.
81. Kendilerine güç versin diye Allah'tan başka ilahlar edindiler.
82. Hayır! O ilahlar, kendilerine yapılan kulluğu tanımayacaklar ve onların aleyhine olacaklardır.
83. Şeytanları kafirlerin üzerine gönderdiğimizizi ve onları kışkırttıklarını görmüyor musun?!
84. -O halde, onlar için acele etme. Biz onların günlerini sayıp duruyoruz.
85. O gün, muttakileri konuk olarak Rahman'ın huzurunda toplarız.
86. Günahkarları ise susuz olarak Cehenneme süreriz.
87. Rahman'ın katında bir söz almış olandan başka hiç bir kimse şefaet edemez.
88. -Rahman, bir çocuk edindi, dediler.
89. Andolsun ki çok kötü bir şey ortaya attınız.
90. Bu söz yüzünden neredeyse gökler parçalanacak, yer yarılacak ve dağlar yıkılıp yerle bir olacaktı.⁹¹ Rahman'a çocuk isnadı sebebiyle.
92. Rahman'ın çocuk edinmeye ihtiyacı yoktur.⁹³ Çünkü göklerde ve yerde bulunan her şey ancak Rahman'a kul olarak gelir.
94. Allah, onların hepsini tek tek sayıp, kaydetmiştir.
95. Hepsi de ona kıyamet günü yalnız başına gelecektir.
96. İman edenler ve doğruları yapanlar ise Rahman onlara sevgi ile yaklaşacaktır.

97. Muttakileri müjdelemen ve inatçı bir kavmi uyarman için, bu Kur'an'ı senin dilin ile kolaylaştırdık.

98. Onlardan önce nice nesilleri yok ettik. Hiç onlardan bir varlık emaresi hissediyor veya bir fısıltı işitiyor musun?

20. TÂ HÂ SÛRESİ

(Mekke Döneminde inen Tâ hâ sûresi 135 ayettir. Hz. Musa ile ilgili 9-98 ayetler arasında uzun bir kıssa yer alır. İlahi vahyin tarih boyunca temelde aynı mesajı işlediğine dair vurgular ağırlıktadır.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla ..

1-2. Tâ Hâ, Kur'an'ı sana sıkıntıya düşesin diye indirmedik.

3. Ancak, korkacak kimselere öğüt olsun diye.

4. Yeryüzünü ve yüce gökleri yaratan tarafından indirmedir.

5. Rahman Arşa hükmetmiştir. ^{6.} Göklerde, yerde ve ikisinin arasında ve toprağın altında olan her şey O'nundur.

7. Sesini yükseltsen de yükseltmesen de, sırrı ve en gizli şeyleri şüphesiz O bilir.

8. Allah, O'ndan başka ilah yoktur. En güzel isimler de onundur.

9. Musa'nın haberi sana geldi mi? Hani bir ateş görmüştü de ailesine:

10. -Siz durun, ben bir ateş gördüm. Belki size ondan bir kor getiririm; veya ateşin yanında bir yol gösteren bulurum demişti.

11. Ateşin yanına geldiği zaman:

-Ey Musa! diye seslenildi.

12. Ben, senin Rabbinim! Ayakkabılarını çıkar. Sen mukaddes Tûvâ vadisinde.

13. -Ben, seni seçtim, Sana vahyolunanı dinle.
14. Şüphesiz ben, Allah'ım. Benden başka ilah yok! Bana kulluk et, beni anmak için namaz kıl.
15. Kıyamet gelmektedir. Herkes kendi işlediğinin karşılığını alsın diye neredeyse onu gizleyeceğim.
16. Ona inanmayıp, kendi arzularına uyan kimse sakın seni yolundan saptırmasın. Yoksa sen de helak olursun.
17. -Sağ elindeki nedir Ey Musa?
18. -O benim asamdır, dedi. Ona dayanırım ve koyunlarıma onunla yaprak silkerim. Onun bana başka faydaları da var.
19. -Onu at, Ey Musa, dedi.
20. Musa da onu attı. O bir anda koşan bir yılan oluvermişti.
21. -Onu al ve korkma, dedi. Onu ilk haline döndüreceğiz.
22. Elini koynuna sok, bir başka mucize olarak kusursuz, bembeyaz çıksın.
23. Sana büyük mucizelerimizden gösterelim.
24. Firavuna git, çünkü o azdı.
25. -Rabbim göğsümü aç, dedi.
26. İşimi kolaylaştır. ^{27.} Dilimdeki düğümü çöz. ^{28.} Ki sözümü iyi anlasınlar. ^{29.} Kendi ailemden bir yardımcı ver.
30. Kardeşim Harun'u..
31. Onunla beni güçlendir.
32. Onu görevim de bana ortak et. ^{33.} ki seni çokça tesbih edebilelim. ^{34.} ve seni çokça zikrederim.
35. Şüphesiz sen bizi görmektesin.
36. -Ey Musa istediklerin sana verilmiştir, dedi.
37. Sana bir defa daha iyilikte bulunmuştuk.

38. Hani annene ilham edilmesi gerekeni ilham etmiştik.

39. -Musa'yı bir sandığa koy, ve nehre bırak. Nehir onu kıyıya çıkarır. Onu, benim ve onun bir düşmanı alır. Gözümün önünde yetişesin diye seni sevimli kılmıştım.

40. Kızkardeşin gitmiş ve:

-O'na bakacak birini size göstereyim mi? demişti. Böylece seni, gözü aydın olsun ve üzülmesin diye annene geri vermişti.

Sen bir adam öldürmüştün de seni yine üzüntüden kurtarmıştık. Bu şekilde seni bir çok sınavdan geçirdik. Senelerce Medyen halkı arasında kalmıştın. Sonra da kader üzerine geldin ey Musa! ⁴¹. Ve seni kendime seçtim.

42. Sen, kardeşinle birlikte mucizelerimle gidin, ikiniz de beni anmada gevşek davranmayın.

43. Firavuna gidin, çünkü o azdı.

44. Ona yumuşak söz söyleyin, umulur ki öğüt alır ve korkar.

45. -Rabbimiz, biz onun bize taşkınlık yapmasından veya azmasından korkuyoruz, dediler.

46. -Korkmayın, dedi. Ben sizinle yanınızdayım. Sizi işitip görürüm, dedi.

47. Haydi gidin ona ve deyin ki: Biz, Rabbinin elçileriyiz. İsrailoğulları'nı bizimle gönder, onlara eziyet etme. Biz sana Rabbinden bir mucize getirdik. Selam yol göstericiye uyanlara..

48. Bize vahy olundu ki kim yalanlar ve yüz çevirirse ona azap vardır.

49. -Sizin Rabbiniz kim ey Musa? dedi.

50. -Bizim Rabbimiz, her şeye yaratılışını veren ve yol gösterendir. dedi.

51. -Önceki nesillerin durumu ne olacak? dedi.

52. -Onlarla ilgili bilgi Rabbinin katında bir kitaptadır. Rabbim,

şaşırmaz ve unutmaz, dedi.

^{53.} Allah, yeryüzünü sizin için beşik yaptı ve orada yine sizin için yollar açtı. Gökten su indirip, onunla çeşitli bitkilerden çiftler çiftler çıkardık.

^{54.} Hem siz yiyin; hem de hayvanlarınızı otlatın. Şüphesiz bunda sağduyu sahipleri için ayetler vardır.

^{55.} Topraktan yarattık sizi, yine oraya döndürecek ve yine oradan bir kere daha çıkaracağız.

^{56.} Ona ayetlerimizin hepsini göstermiştik. Fakat o yalanladı ve kabul etmedi. ^{57.} Ve dedi ki:

-Sihirbazlığınla bizi yurdumuzdan çıkarmaya mı geldin Ey Musa?!

^{58.} Biz de sana, seninkine benzer bir sihir göstereceğiz. Bizimle senin aranda bir buluşma vakti ve yeri belirle de bizim de senin de caymayacağımız bir yer olsun. ^{59.} Musa da:

-Buluşma zamanımız, bayram günü ve insanların bir araya toplandığı kuşluk vaktidir, dedi.

^{60.} Firavun döndü ve bütün hilelerini topladı, sonra geldi.

^{61.} Musa onlara:

-Yazıklar olsun size! Allah'a karşı yalan uydurmayın. Sonra bir azapla sizi yok eder. Elbette safsatacı iftira eden, hüsrana uğrar.

^{62.} Sihirbazlar durumlarını aralarında tartışarak gizlice fısıldaştılar.

^{63.} -Bu iki sihirbaz sihirleriyle sizi yurdunuzdan çıkarmak ve örnek olan yolunuzu da yok etmek istiyor, dediler.

^{64.} Bu sebeple tuzaklarınızı bir araya getirin sonra da sırayla gelin. Bu gün galip gelen zafere ermiştir.

^{65.} -Ey Musa, dediler, ya sen at, ya da ilk atan biz olalım.

^{66.} -Buyrun siz atın, dedi. Bunun üzerine ipleri ve değnekleri

sihirleri sebebiyle ona sanki gerçekten yürüyorlarmış gibi göründü.

67. Bu yüzden Musa içinde bir korku hissetti.

68. -Korkma, şüphesiz sen daha üstünsün, dedik.

69. Sağ elindekini at, onların yaptığını yutsun. Yaptıkları ancak sihirbaz oyunudur. Sihirbaz nerede olursa olsun kesinlikle kurtuluşa eremez.

70. Sonunda sihirbazlar secdeye kapanıp:

-Harun ve Musa'nın Rabbine iman ettik, dediler.

71. -Ben size izin vermeden ona inandınız ha? Demek ki o sizi sihri öğreten büyüğünüzdür. Ben de sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim ve sizi hurma dalına asacağım! O zaman göreceksiniz hangimizin azabı daha şiddetli ve kalıcı imiş!

72. -Seni, bize gelen apaçık mucizelere ve bizi yaratana üstün tutmayacağız. Ne hüküm verirsen ver, sen ancak bu dünya hayatında hüküm verebilirsin, dediler.

73. Biz, Rabbimize iman ettik ki günahlarımızı ve senin bize zorla yaptırdığın sihri bağışlasın. Allah, en hayırlı ve en bâkidir.

74. Kim Rabbine suçlu olarak gelirse, onun için cehennem vardır, orada ne ölür ne de yaşar.

75. Kim de mü'min ve doğruları yapmış olarak gelirse, işte onlar için de en yüksek dereceler vardır.

76. İçinde temelli kalacakları, alt kısmından ırmakların aktığı Adn Cennetleri vardır. İşte bu arınanların mükafatıdır.

77. Musa'ya:

-Kullarımı geceleyin yola çıkar, onlara denizde kuru bir yol aç, (batmaktan ve düşmanların yetişmesinden) korkma, endişen olmasın! diye vahy etmiştik.

78. Firavun askerleriyle onları takip etti. Denizden onları

kaplayacak olan su kaplayıverdi.

^{79.} Firavun, kavmini saptırmış doğru yolu göstermemişti.

^{80.} -Ey İsrailoğulları! Sizi düşmanlarınızdan kurtardık. Tûr'un sağ tarafını size vaad ettik. Size kudret helvası ve bıldırcın indirdik.

^{81.} Size verdiğimiz rızıkların temiz olanlarından yiyin. Bu hususta azgınlık etmeyin. Yoksa gazabıma uğrarsınız. Gazabıma uğrayan yok olur gider.

^{82.} Ben, elbette, tevbe edeni ve iman edip, doğruları yapanı sonra da doğru yolda yürüyenı bağışlarım. ^{83.} Allah:

-Ey Musa seni kavminden daha önce gelmeye sevk eden nedir? ^{84.} Musa:

-Onlar benim izimden geliyorlar, dedi. Rabbim, hoşnut olman için acele ettim.

^{85.} -Biz, senden sonra kavmini imtihan ettik. Samiri onları saptırdı, dedi.

^{86.} Musa kavmine kızgın ve üzgün olarak döndü:

-Ey Kavmim, dedi, Rabbimiz size güzel bir vaatte bulunmadı mı? Aradan çok uzun bir zaman mı geçti yoksa; Rabbinizin gazabına uğramayı istediniz de bana verdiğiniz sözden döndünüz?

^{87.} Onlar da:

-Sana verdiğimiz sözden bilerek dönmedik. Fakat o kavmin süs eşyasından yük yük taşımıştık. Sonra Samiri'nin attığı gibi biz de ateşe attık, dediler.

^{88.} Böylece o, kendilerine böğüren bir buzağı heykeli çıkardı ve:

-Bu, sizin ilahınızdır, Musa' nın da ilahıdır. Fakat o unuttu, dediler.

^{89.} Onlar, heykelin kendileriyle konuşamadığını ve onlara bir zarar da fayda da vermeğe gücü olmadığını görmüyorlar mı?

^{90.} Daha önce Harun onlara:

-Ey Kavmim, siz ancak onunla sınaniyorsunuz. Sizin Rabbiniz Rahmandır. Bana tabi olun ve emrime itaat edin demişti. ^{91.} Onlar ise:

-Musa bize geri dönünceye kadar buna sarılmaktan asla vazgeçmeyeceğiz, demişlerdi.

^{92.} -Ey Harun, dedi. onların saptıklarını gördüğün zaman sana engel olan neydi?

^{93.} Bana tabi olmadın mı? emrime karşı mı geldin?

^{94.} Harun ise:

-Ey anamın oğlu dedi. Sakalımı ve başımı tutma! Ben senin, "İsrailoğulları'nın arasını açtın, sözümü tutmadın" demenden korktum.

^{95.} -Ya senin zorun neydi ey Samiri? dedi. ^{96.} O da:

-Onların görmedikleri bir şey gördüm ve elçinin izinden bir avuç avuçladım ve onu attım. İşte nefsim bunu bana hoş gösterdi. dedi. ^{97.} Musa:

-Defol, artık senin için hayatta bana dokunmayın demekten başka bir şey yoktur? Bir de senin için hiç kaçamayacağın bir azap günü var. Sarılıp üzerine titrediğin ilahına bak, şimdi onu yakacağız sonra küllerini denize savuracağız, dedi.

^{98.} Sizin ilahınız ancak, kendisinden başka ilah olmayan Allah'tır. O her şeyi ilmiyle kuşatmıştır.

^{99.} Katımızdan sana verilmiş bir zikir olarak geçmişin haberlerinden işte bu şekilde anlatıyoruz.

^{100.} Kim ondan yüz çevirirse, kıyamet günü o bir günah yüklenir.

101. O yükün altında kalır. Bu kıyamet günü onlar için ne kötü bir yüktür.

102. Sur'a üflendiği gün, işte o gün suçluları, uyuşmuş bir halde bir araya toplarız. ^{103.} Aralarında:

-On günden fazla kalmadınız, diye gizli gizli söylerler.

104. Biz, onların söylediklerini daha iyi biliriz. En akıllıları "sadece bir gün kaldınız" der.

105. Sana dağlardan soruyorlar de ki:

-Rabbim onları unufak edecektir. ^{106.} Yerlerini de dümdüz, kuru bir toprak haline getirecektir.

107. Artık orada ne bir çukur ne de bir tümsek görebilirsin?

108. O gün hiç sapmadan çağırana uyarlar, sesler Rahman' ın korkusundan kısılmıştır. Fısıltıdan başka bir şey işitemezsin.

109. O gün, Rahman'ın izin verdiği ve sözünden hoşlandığı kimselerden başkasına şefaata fayda vermez.

110. Allah, önlerindeki de; arkalarındaki de bilir. Onların ilmi bunu kavrayamaz.

111. Ve yüzler hayat sahibi, görüp gözetene dönmüştür. Zulüm yüklenen hüsrana uğramıştır.

112. Mümin olarak doğruları yapan ise zulümden ve hakkının yenmesinden korkmaz.

113. -Biz onu işte böyle Arapça Kur'an olarak indirdik. Belki sakınırlar veya onlara ibret olur diye tehditleri o kitapta açıkladık.

114. Gerçek hükümler olan Allah, yücedir, Vahyi sana tamamlamadan önce Kur'an'a/ okumaya acele etme ve "Rabbim bilgimi artır!" de.

115. Daha önceleri biz, Adem' e öğüt vermiştik, Fakat onu unuttu. Onu azimli bulmadık.

116. Hani meleklerle:

-Adem için secde edin demiştik de hemen secde ettiler. İblis ise secde etmedi, kaçındı.

117. -Ey Adem, bu senin ve eşinin düşmanıdır. sakın sizi cennetten çıkarmasın, yoksa sıkıntı çekersin, dedik. ^{118.} Oysa cennette ne acı kırsın ne de açık kalırsın. ^{119.} Ne susuzluk hissedersin ne de güneşte yanarsın...

120. Sonunda şeytan ona vesvese verdi:

-Ey Adem dedi, Sana ebedilik sonsuzluk ağacını ve yok olmayacak bir saltanat göstereyim mi?

121. İki de ondan yediler, hemen avret yerleri açıldı. Üzerlerine cennet yapraklarıyla kapatmaya çalıştılar. Adem Rabbine asi olmuş ve şaşkına dönmüştü.

122. Sonra Rabbi, onun tevbesini kabul edip, ona doğru yolu göstererek Onu seçti.

123. -Hepiniz, oradan inin, birbirinize düşman olarak. Benden size bir yol gösterici gelir de kim benim rehberime uyarsa o sapmaz ve bedbaht olmaz.

124. Kim de benim zikrimden/ kitabımdan yüz çevirirse, onun da dar bir geçimliği olur ve onu kıyamet günü kör olarak haşrederiz.

125. Der ki:

-Rabbim beni niçin kör olarak haşrettin? Ben, gören birisiydim.

126. -İşte böyle, sana ayetlerimiz gelmişti de sen onları ihmal etmiştin? Bugün sende ihmal edilirsin, der.

127. İşte, aldatılanları ve Rabbinin ayetlerini tasdik etmeyenleri böyle cezalandırırız. Ahiret azabı, daha şiddetli ve daha devamlıdır.

128. Kendilerinden önce nice nesiller helak etmemiz onları doğru yola sevkmedi mi? Üstelik onların yerleşim yerlerinde geziniyorlar. Şüphesiz bunda akıl sahipleri için belgeler vardır.

129. Eğer, Rabbinden verilmiş bir söz ve belirlenmiş bir süre olmasaydı. hemen yakalarına yapışılırdı.

130. Söylediklerine sabret, güneş doğmadan önce ve batmadan önce ve gece saatlerinde de Rabbinin hamd ederek tesbih et. Gün boyunca da tesbih et ki hoşnutluğa eresin.

131. Onlardan bazılarına, denemek için verdiğimiz dünya hayatının çiçeklerine gözlerini dikme. Rabbinin rızıkı daha güzel ve daha kalıcıdır.

132. Ailene namazı emret. Sen de onda devamlı ol. Senden rızık istemiyoruz. Biz seni rızıklandırıyoruz. (Güzel) Sonuç takvanındır.

133. -Bize, Rabbinden bir mucize getirmeli değil miydi? dediler. Onlara öncekilerin kitaplarındaki açık belgeler gelmedi mi?

134. Ondan önce onları azaba çarptırıp yok etseydik:

-Rabbimiz, bize bir peygamber gönderseydin de zelil ve rezil olmadan önce senin ayetlerine uysaydık, olmaz mıydı? diyeceklerdi.

135. De ki:

-Herkes başına geleceği beklemektedir. Siz de bekleyedurun. Yakında kimin doğru yolun sahipleri ve kimin doğru yolu bulmuş olduğunu göreceksiniz.